

פרוטוקול מס' 16?

מישיבת ועדת הכלכלה שהוקמה

ביום ג' י"ח בשבט תשל"ו - 20.1.76, בשעה 13.00

<u>השתתפו :</u>	<u>חברי הועדה</u>	
	י. מודעי - יו"ר	
	מ. דרובלס	
	ע. הדור (הורביץ)	
	א. זילברברג	
	מ. חריש	
	א. לבני	
	<u>מוזמנים</u>	
	י. שוורץ - יועץ משפטי, משרד התיירות	
	צ. חביב - סגנית " "	
	הרב נתן - משרד התיירות	
	ת. פנחסוביץ - משרד המשפטים	
	יועץ הועדה	ד. לב
	רשמה	ש. אלסרמן

על סדר-היום : הצעת חוק שירותי תיירות, תשל"ו-1972
(נוסח מתוקן עפ"י הנחיות ועדת הכלכלה)

- 906 -

(מקבל ג"מ 3.2.76)

היו"ר י. מודעי:

אני מתכבד לפתוח את הישיבה. אני מקווה שהיום נוכל לברך על המוגמר. אני מציע שאנחנו ניכנס לדיון זה לא בדרך של קריאה חוזרת של כל המסמך, אלא בדרך של ניקוי כל אותן הבעיות שהארנו לישיבה מסכמת. המטחתי שלפני הסגירה הסופית נרשה לחברים לפתוח סעיפים.

השאלה הראשונה: נושא ועדת הביקורת. לא שמענו עדיין בוועדה הזאת סיכום שהיה צריך להיות על דעת השרים הנוגעים בדבר.

י. שוורץ:

מחקנו זאת. זה נרשם בפרוטוקול האחרון.

היו"ר י. מודעי:

אנחנו רק ניגע באותם הסעיפים שלא סיכמנו ניסוח סופי או שביקשנו להשמיט מתוכם משהו

ואתם ביקשתם רשות לנוסח משולב.

ת. פנחסוביץ:

יש סעיף של העונשין, שאנחנו אגב הניסוח מציעים איזה שינוי, כיוון שעלה בדעתנו.

י. שוורץ:

בסעיף 3 נעשה תיקון.

היו"ר י. מודעי:

מה הועדה לא קיבלה?

י. שוורץ:

השר רשאי, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להסדיר בתקנות את פעולתו ודרכי ניהולו של

שירות תיירות.

היו"ר י. מודעי:

אנחנו הסכמנו שהסעיף "באישור ועדת הכלכלה" יהיה סעיף כללי.

י. שוורץ:

מחוץ לכך מדובר על התקנת תקנות.

היו"ר י. מודעי:

אם מוסיפים בחוק כולו שהתקנות בחוק ייקבעו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת מה הטעם לכתוב? סיכמנו לעצמנו שכל תקנות החוק הזה יהיו כפופות לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת. ישנו סעיף כללי בביצוע שאומר שהשר הממונה רשאי להתקין תקנות באישור ועדת הכלכלה. האם העובדה שבסעיפים ספורים תוסף ההערה מחזקת או מחלישה?

ת. פנחסוביץ:

בלעדיה לגבי אותו ענין לא יצטרכו את אישור הועדה, אם לא יאמר. כמעט אין משתמשים בסעיף האחרון. בדרך כלל מתקינים לפי אותם סעיפים אשר מקנים את הסמכות באוק עצמו.

היו"ר י. מודעי:

סעיף 29: השר הממונה על חוק זה רשאי להתקין תקנה בכל ענין הנוגע לביצועו - זה לא מה שביקשנו. אנחנו ביקשנו שכל תקנה הנוגעת לביצוע החוק הזה, בין אם היא כתובה במפורש בחוק ובין אם איננה כתובה במפורש, תיכלל.

ת. פנחסוביץ:

בתוך החוק עצמו ישנם סעיפים שהשר רשאי להסדיר בתקנות ענין מסוים. יש גם ניכוח במשרד המשפטים שאין צורך בכל פעם לומר בתקנות, אלא הסעיף האחרון מספיק. היו כאלה שגרסו שזה רק לביצוע. בכל מקום שכתוב תקנות הוספנו באישור ועדת הכלכלה. זה סגור הרמטית בכל הסעיפים.

אני מבקשת באחד הסעיפים מהוועדה לוותר. בינתיים הניסוח הוא כולל, בכל מקום שנאמר תקנות יש אישור הוועדה.

היו"ר י. מודעי:

סעיף שלא נאמר בו אישור הוועדה?

ת. פנחסוביץ:

זה עלול להיות ללא אישור ועדת הכלכלה.

בשלבים מוקדמים של הדיון ביקשנו לא לאשר את החוק אלא אם כל הקנה תאושר על ידי

היו"ר י. מודעי:

ועדת הכלכלה.

גם כל מקום מודגש "באישור ועדת הכלכלה". לא יוכל השר הנזכר להבא לעשות שום דבר בלי

י. שוורץ:

לשאול אותכם.

בסעיף 3 מה היה הערעור של הוועדה?

היו"ר י. מודעי:

לגבי רישוי של שירותי תיירות דרשתם לכתוב "למעט בית מלון וחניון. לרישוי של בתי מלון וחניונים אין כיסוי. אמרתם לא לתת דברים חדשים. ברישוי הפרדנו, בסיווג הכנסנו.

י. שוורץ:

מי שכתב את הסעיף הזה כחדש שינה את צורתו לחלוטין.

היו"ר י. מודעי:

פיסקה 1 חולקה לשני נושאים, שירותי תיירות שלא כוללים בתי מלון וחניונים וסיווגם

י. שוורץ:

שכן כולל אותם.

אנחנו ביקשנו שלשה דברים: 1) לא הסכמנו לקבל את המושג תנאים. ביקשנו להשמיט אותו. 2) ביקשנו שענין הרישוי לא יכלול בתי מלון וחניונים.

היו"ר י. מודעי:

מבחי שהיום לא ניתן רשיון אלא רק סיווג. אתה, אדוני היושב-ראש, אמרת שאתה מוכן

ציונה חביב:

לקבל את מה שקיים היום.

של מי הרישוי?

א. לבני:

החוק רישוי עסקים.

י. שוורץ:

משני לתירות מקבל מכם רשיון, בניגוד לבית מלון שלא מקבל?

היו"ר י. מודעי:

כן.

י. שוורץ:

מה עם בית מרזוע?

היו"ר י. מודעי:

בית מרזוע כמו בית מלון בהגדרות.

ציונה חביב:

השירותים שאינם חייבים ברישוי משרד התיירות גם להבא על פי החוק לא יהיו חייבים ברישוי

היו"ר י. מודעי:

לגבי סיווג + משרדי נסיעות לא חייבים בסיווג?

היום אין.

ציונה חביב:

בסעיף 2 מונים את שירותי התיירות. לכן אי אפשר לסווג גם את סוכנות הנסיעות.

ת. פנחסוביץ:

אנחנו אמרנו שאיננו יודעים מהם תנאים. הסכמת איתנו שתמצאי ניסוח שבו לא יהיו

היו"ר י. מודעי:

התנאים. אם מותר לכם לסווג שירותי תיירות, מה פירוש התנאים?

י. שוורץ:

הוא צריך סיווג והוא צריך רישוי, כי אתה מתנה את ההפעלה ברישוי.

היו"ר י. מודעי:

ת. פנחסוביץ:

הוא חייב לפנות ולקבל את הסוג, שידעו שהוא מלון בעל שני כוכבים או ארבעה כוכבים.

התנאי לפתיחת המלון שיהיה לו סוג וזו התנאה.

הרב נתן:

הסיווג נקבע על פי נורמות לגבי כל דרגה ודרגה. זה, כמובן, יהיה אחר-כך ענין של

אותה מועצה מקצועית.

היו"ר י. מודעי:

אני מבין שהסיווג יבוא עם הצדקות ולא כאופן שרירותי.

הרב נתן:

יתכן מאד שביום בהיר נבוא ונגיד שאנחנו נבסל את הדירוג. זה איננו מבטל את הסיווג, סיווג כבית מלון. אנחנו רוצים לעבור מכוכבים למספרים.

היו"ר י. מודעי:

בחוק הזה אין דירוג, יש רק סיווג.

הרב נתן:

היום המגמה בעולם היא לבטל את הסיווגים.

היו"ר י. מודעי:

אז לא תשתמשו בטעיף.

ע. הדר:

החזרנו למשרד התיירות את כוחו למנוע פתיחת בית מלון.

ת. פנחסוביץ:

יש הבדל גדול בין רישוי לסיווג. איש איננו יכול להקים בית מלון אם אין לו רישיון. אבל הוא לא צריך לקיים תנאים מוקדמים כדי להקיף כלל נותנים לפני פתיחת מפעל. אלא באים ורואים את המלון. הוא מקים את הבנין לפי חוק רישוי עסקים. חובה עליהם לקבוע לו סוג.

היו"ר י. מודעי:

סוכם על נסוח. אתם באתם עם ניסוח חדש.

ב-8 בינואר סוכם: דרישות ומבחנים לענין:

(א) רישוי וסיווג של שירותי תיירות, למעט בתי מלון וחניון. זה בדיוק כמו א' שלכם. ב-(ב) כתוב: סיווג בית מלון וחניון והתנאות הפעלתם בסיווג באמור.

ת. פנחסוביץ:

שינינו אתמול לניסוח יותר ברור. חבר-הכנסת הדר אמר שסעיפים א' וב' לא-מתישבים. לכן

ניסחנו זאת בלשון יותר ברורה. הפרדנו בין סיווג ורישוי. סיווג של כולם והתנאות הפעלתם בקבלת סיווג.

היו"ר י. מודעי:

כל זה לא נוגע להנחיות שנתנו למשרד התיירות. אנחנו אמרנו: רבותי, אם אתם רוצים להתנות

הפעלה של בית מלון בקבלת סוג, תואילו לדאוג שלא יתנו לו רשוי עד שלא יבקש סוג.

ת. פנחסוביץ:

אי אפשר. רישיון להקמה הוא מקבל מראש. אין כאן רישוי להפעלה. הוא בא למשרד התיירות

ומבקש סוג. תכניות משתנות, יש חריגות בבניה ויש ויתורים. הוא מקבל אישור לפי חוק התכנון והבניה מהעירייה לשנות. הוא בונה אחרת. אחרי הקמת בית המלון באים ורואים מה בנה.

ע. הדר:

בישיבה הראשונה עלה אותו ענין של "למעט בתי מלון וחניון". בטיסה הקודמת מוסכם

הדגש "למעט בתי מלון" ואחר-כך מופיע סיווגם. בסופו של דבר הרישוי להפעלת בית המלון נשאר בידי משרד התיירות. הוא ישקיע את כל כספו, כאשר יצטרך לתפעל יתברר לו שהוא עומד לפני שוקת שבורה. אני מתנגד להתנאות, מוסכם עלי שמשרד התיירות מעניק את הכוכבים. אתה משתמש באמצעים כדי להבטיח שהוא ישתמש באותו סוג שהוקנה לו.

כשאתה אומר שזה התנאי, אתה חוזר אחרנית

22 ימים.

אנחנו צריכים להסתכל על הענין בצורה עסקית מסחרית ולא דרך חוק. אדם בא לארכיטקט

א. לבני:

ואומר לו : תכנן לי מלון שיתאים לדרישות של המזשה כוכבים. הכל תוכנן וברוצע. הוא השקיע 5 מליון. לבסוף מציעים לו שלשה כוכבים ואין יחס בין הציפייה לבין השקעת הכסף. צריך לגשר על פער מסוים, כדי שאדם לא יעמוד אחר-כך בפני שוקת סכורה. בנה, השקיע ולבסוף יש לו שלשה כוכבים. זה לא יתכן בעולם שיש בו עדיין חופש כלכלי.

ג. זרובלס:
אני מבין שהסוג הסופי צריך להקבע על ידי משרד התיירות. הוא יכול להכניס ולהוציא מטלסלים בהתאם לדרישות. אם אדם קיבל רשיון בניה והוא בנה בהתאם לרשיון, הוא עשה לו קלוקלציה מסוימת. בא משרד התיירות ונותן לו רק שני כוכבים. הוא כבר לא יכול לשנות את הבניה.

אני מבין שמשרד התיירות צריך לתת את הסיווג לפני שפותחים את הדלתות. בשלבים של הבניה חייבת להיות חוליה מקשרת, כדי לא להכניס את האדם להוצאות מיותרות.

היו"ר י. מודעי:
אינני חושב שאנחנו הולכים בצורה נכונה. אני רוצה להסביר לאנשי משרד התיירות איך פועלת ועדה בחקיקה. הצגתם לפני הצעות מסוימות. הסברנו לכם מה אנחנו מקבלים ומה אנחנו לא מקבלים. הטלנו עליכם לבסח. השמעתם טענות כבדות משקל. הועדה שקלה אותן, הקשיבה לנימוקים. אני אשאל את יושב-ראש הועדה אם הוא מסכים לפתוח חזרה את הדיון על החוק. אתם חייבים לבוא ולומר : הנה הניסוח שעונה למה שביקשתם.

או נתרוכח.

א. זילברברג:

איננו מתרוכחים עם אנשי המשרד. אנחנו מקבלים את היעוץ שלהם.

היו"ר י. מודעי:

אנחנו מיצגים את מי שהציע. יש לנו גם זכויות. את יודעת יפה מאד את זכויותיכם. אם הועדה לא מקבלת, יש לכם זכות להסתייג. יש במה ויש

ת. פנחסוביץ:

היו"ר י. מודעי:

מליאה.

למה בתכונותי.

א. זילברברג:

אני מציע לוועדה שתקבל את הניסוח של נציגי המשרד בתיקון הבא: (א) רישוי שירותי תיירות, למעט בית מלון וחניון. (ב) סיווגם של שירותי תיירות. (נקודה)

היו"ר י. מודעי:

בתוך מוסדות הממשלה אנחנו יכולים להסתדר יפה מאד. אבל בלי סמכות של משהו להתנות את ענין הסוג, לא תהיה סמכות ואי אפשר יהיה לעשות זאת.

ת. פנחסוביץ:

את הסיפור הזה לא השמעתי?

ת. פנחסוביץ:

לא. כיוון שהיושב-ראש אמר שמוסדות הממשלה יכולים לסדר ביניהם את ענין הרישוי, אני

היו"ר י. מודעי:

אומרת שלא תהיה סמכות.

י. שוורץ:

לא היתה כוונה לפתוח דיון מחושב. במידה והניסוח לא תואם את מה שסוכם, אני מצטער. לא הייתי

רוצה להגביב גדלת האחורית ניסוח אחר.

ת. פנחסוביץ:

אתמול ישבנו וחשבנו שאנחנו אומרים בדיוק את מה שנאמר בנוסח 8 בינואר, אבל בצורה

ברורה יותר.

היו"ר י. מודעי:

אנחנו עוברים לסעיף (2) סיווגים ומתקנים נאותים למשתמשים בשירות. נשאר כפי שהיה.

י. שוורץ:

סעיף (3): כאן יש פיצול לשניים: דגש לגבי חובתו של בית מלון להבטיח רכוש ונפש לגבי

סוכנויות נסיעות ערוכה למילוי התחבולותיהם.

היו"ר י. מודעי:

ההבהרה של הענין היא פשוטה: במקום שאפשר להשיג ביטוח מחברת ביטוח - מחייבים אותו. במקום שאי אפשר להשיג ביטוח, אלא לעמוד בהתחייבותיו - מבקשים ערובות.

י. שורץ:

(4) - אותו דבר. אין שינוי.

(5) - אותו דבר, אין שינוי.

(6) - לא היה ברור לנו אם ביקשתם למחוק את (6) או לא, לכן השארנו אותו בצורה יותר כללית: כל דבר העשויה לשפר שירותי תיירות.

היו"ר י. מודעי:

למרות שהתקנות עדין בידינו ואי אפשר להתקין תקנות לשיפור בלי אישורנו, אמרנו: אנחנו פותחים עוד פעם את הענין הזה פרוץ לחלוטין. פתאום אתם מכניסים מושג "שיפור שירותי תיירות". סעיף (6) אנחנו מוחקים.

ת. פנחסוביץ:

סעיף 4(א) - מתן שירותים באמצעות בעלי מקצוע. אני מבקשת מהוועדה לוותר על אישור

בענין שהוא מקצועי לחלוטין, על בדיקה של כשירות מקצועית. לא נראה לנו שזה נושא מתאים למחוק להיכנס אליו.

היו"ר י. מודעי:

לאיזה קטגוריה שייך סעיף 4?

י. שורץ:

הוועדה ביקשה אותו.

ת. פנחסוביץ:

הוועדה איננה מנסחת, אלא אנחנו מפרשים את הפרוטוקול. הגב' חביב הבינה שהוועדה התכוונה לשינוי לשון. אין כאן שינוי מהותי, יש כאן צמצום.

היו"ר י. מודעי:

אחת ההערות בוועדה אמרה שסעיף (ב) כפי שישנו במקור לא אומר שום דבר. סעיף (ב) במקור אומר: הסדרים בענין הכשרה וכשירותיות של מורה דרך ומנהל בית-מלון בענין מומחה לנסיעות, מומחה להסעת תיירים, ופקיד מורשה כהגדרתם בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים... בסעיף 4(א)(1) נאמר: חובה ליתן שירותי תיירות באמצעות בעלי כשירות מקצועית. עכשיו אנחנו שומעים שבענין זה יש בקשה של היועץ המשפטי לא לחייב את אישור ועדת הכלכלה, משום שיש כאן הכבדה על הוועדה וזה ענין מקצועי.

א. לבני:

מי יתן?

ת. פנחסוביץ:

השר בלי אישור הוועדה. אם חבר-כנסת רואה תקצנה שאינן נראות לו, יש לו דרך של שאילתה, של הצעה לסדר היום. חבל על זמנה של הוועדה, להביא לה כל כך הרבה תקנות ויש גם חוקים אחרים שצריכים אישור.

היו"ר י. מודעי:

לא צריך להסביר לחברי הוועדה שבאישור הוועדה זה יותר חמור מאשר בלי אישור הוועדה. אומרת הגב' פנחסוביץ שהסעיף מדבר על דברים טכניים מקצועיים. אתם לא יודעים מה הכשירות שצריכה להיות. אתם רוצים סמכות פרלמנטרית - למה לכם? וגם אז לא אבוד. אם יש חריג בולט, יש זלחברי הכנסת אמצעים איך לטפל בתקנה של שר, פחות טובים מאשר על ידי אישור מראש. אנחנו צריכים להחליט אם זה מספיק טוב כדי שנאשר מראש או שאנחנו מקבלים שזה ענין מקצועי טכני שלא נוכל לתרום בו הרבה ואנחנו מוכנים לוותר על סמכות בעת החקיקה.

מ. דרובלס:

החלטנו בתחילה שלגבי כל החוקה הזאת יהיה באישור ועדת הכלכלה.

ע. הדר:

סעיף 29 יתפוס אוטומטית?

ת. פנחסוביץ:

לא יתפוס. הוא סעיף משלים.

היו"ר י. מודעי:

סעיף 29 מדבר על הפעלת תקנות מחוץ למפורסות. איפה שנשמיט את אישור ועדת הכלכלה יהיה

ויכוח נוקב.

אני חוזר לסעיף שלפנינו: לפי החלטה כללית

שקיבלנו כל תקנה שמופיעה כאן צריכה להיות באישור ועדת הכלכלה. אנחנו מקבלים עכשיו פניה דרך המשרד שפונה לוועדת הכלכלה: ונתנו פה על מה שהסכמנו מראש. לדעתי אפשר במקרה הזה לוותר.

מ. דרובלס: אני מציע שזה יהיה באישור ועדת הכלכלה. במידה והיזמים יהיו ברורים, ועדת הכלכלה תאשר אותם. לא יזיק אם אפילו יפרשו בצורה אחרת. חבר ועדת הכלכלה לא צריך לקרוא בעיתון שהשר הופיא תקנה כזאת וכזאת. לשם כך ישנה ועדת הכלכלה, תוך חמש דקות מאשרים את התקנות. אין שום בעיות והכל עובר. זה צריך להיות בידיעת ועדת הכלכלה.

היו"ר י. מודעי: יש הבדל בין ידיעה ואישור.

מ. דרובלס: אני מתכוון לאישור ועדת הכלכלה.

א. זילברברג: אני חושב שיש ליברליות מצד הוועדה לכל הנושא שאנחנו דנים עליו. לא היינו גמישים כלפי הניסוח הברור שהוועדה צריכה להיות בתוך העניינים. אני מחייב את זה. אבל לא צריכים לבוא לקיצוניות בנושא הזה, כאשר מדובר על דבר מקצועי. אנחנו צריכים בכל פעם להסביר את עצמנו, גם כאשר אנחנו בקואליציה וגם כאשר אנחנו באופוזיציה. הפניה לא באה ממי שמיצג את הממשלה בוועדה. צריכים לקחת את זה בחשבון, יש גם הגיון איפה אנחנו רוצים להיות בעניינים ואיפה לא.

היו"ר י. מודעי: היות והנושא ברור לחלוטין ובכל זאת יש דעות נוגדות בקשר לבקשה, אני צריך להצביע. אגב, אף פעם לא היתה בקשה ספציפית שלנו, היתה בקשה כללית.

ה צ ב ע

בתקבלה בקשת משרד המשפטים לא לכלול את אישור ועדת הכלכלה בסעיף 4(א).

י. שוררץ: סעיף 5: הוועדה ביקשה להפריד, לקבוע מחירי מינימום רק למורי דרך ולדרגות של בתי מלון... כל היתר נשאר כפי שהוא ללא שינוי.

צ. צמח חביב: היו דיעות לכאן ולכאן. את המינימום אמרו שצריך למחוק. הסכימו שלגבי מורי דרך? צריך מינימום מסוים. לגבי בתי מלון - זו בקשת התאחדות בתי המלון.

היו"ר י. מודעי: אני זוכר שאנחנו אמרנו שאנחנו לא מוכנים לתת לשר סמכות לקבוע מחירים או מחירי מקסימום. אני תמה, יש הבדל עצום בין שאנחנו מרשים לשר רק לקבוע מחירי מקסימום, או מחירים לרבות מחירי מקסימום. אנחנו קבענו שהשר רשאי באישור ועדת הכלכלה של הכנסת לקבוע בתקנות מחירי מקסימום, איסור או הגבלה לקבל או לתת תמורה נוספת על המחיר שנקבע ובלבד שלא יקבע השר מחיר הסעה בכלי הסעה אלא בהסכמת שר התחבורה.

שני זברים אנחנו מרשים לשר לקבוע בתקנות 5(ג) - מחירי מקסימום לשירותי תיירות, איסור או הגבלה לקבל תמורה אחרת חוץ מהמחיר, כי הוא לא קובע את המחיר. למה זה חשוב? המחירים בדרך כלל מפורסמים. יוצא שהוא מפחית את המחיר ומקבל משהו מהצד. אנחנו מבקשים לעקור את זה, שלא יקבל מהצד.

י. שוררץ: סעיף 5(2): לאלה רשאי השר לקבוע גם מחירי מינימום (א) למורה דרך ב' לדרגה מן הדרגות

שבלי מלון מסווגים לפיהן.....

היו"ר י. מודעי: מה לאור התיקון נצטרך לקבוע: לאלה רשאי השר לקבוע מחיר. הוועדה בשעתו ביקשה להפריד בין סוג מלונות ומורי דרך לבין כל שאר שירותי התיירות. הניסוח הזה בהתאם לבקשתה.

מ. דרובלס:

הסעיף הזה לגבי מחירי מינימום הוא מיותר.
 יכול להיות שתהיה התחרות ואנשים ירצו
 להוריד את המחיר. למה צריך להיות מעוגן במזק. שאצם הנותן שירותים חייב לקחת מחיר
 מינימום מסוים? מקסימום - אני מבין, אבל מדוע מינימום?

מ. חריש:

הבעיה היתה בעיה של סווג מלונות מדרגות
 שונות. מלון מדרגה גבוהה יהרוס מלונות
 שנבנו לתיירות עממית. כאשר יש שפל במלונות מסוג גבוה, קל לו באותה תקופה לצמצם
 את ההפסדים ולרדת. הוא יורד מתחת לדירוג שלו ומתחרה. יש לו אורך נשימה יותר גדול. הוא
 הורס את אותו קטע של ענף שעודדת אותו בפיוחד. והוא יוצא מן הענף. המלון מדרגה גבוהה
 יחזור למקומו ויצור מונופול. דיברנו על קביעת מחירי מינימום בתוך קטגוריות מסוימות.

מ. דרובלס:

המינימום גם לגבי מורה דרך.

היו"ר י. מודעי:

הנימוק הזה התקבל על דעת חברי הועדה. הוא
 יקבע מחיר מינימום לדרגה.

מ. דרובלס:

הדרגה הנמוכה במי מתחרה?

היו"ר י. מודעי:

אתה לא קובע שיעורים, אתה נותן את הסמכות
 לקבוע שיעורים באישורך. למה מורי דרך?

ציונה חביב:

היות והם לוקחים עמלה, שיוכלו להיות מהעמלה
 הזאת.

הרב נתן:

ברגע שהדבר הולך מתחת למינימום, האיש חוסך
 ואיננו נותן את השירות. אני מכיר את המקצוע
 טוב מאוד. אפילו לגבי בתי מלון הם גם כן מקצצים בשירותים. אם מישהו בדרגה של חמשה
 כוכבים נותן שירות של שלשה כוכבים, הוא איננו מקדם את התיירות, איננו מעודד את
 התיירות. לגבי מורי הדרך זה לא ענין של חצי דרך. הם מוותרים על אתרים מסוימים.

היו"ר י. מודעי:

האם חוק הדמפינג בנוגע רק לסחורות או גם
 לשירותים?

ת. פנחסוביץ:

רק לסחורות.

היו"ר י. מודעי:

האם יש התנגדות סעיף 5(1) ו-2) יישארו
 בניסוח כפי שהוגש?

שני הסעיפים 5(1) ו-2) אושרו.

5. השר רשאי, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לקבוע בתקנות מחירי מקסימום,
 איסור והגבלה לקבל או לתת תמורה נוספת על המחיר שנקבע ובלבד שלא יקבע השר מחיר
 הסעה בכלי הסעה אלא בהסכמת שר התחבורה. (2) לאלה רשאי השר לקבוע מחירי מינימום:
 (א) למורה דרך; (ב) לדרגה מן הדרגות שבתי-מלון מסווגים לפיהן.

ת. פנחסוביץ:

אני מבקשת לנסח מחדש את פסקה (2) של 5,
 היא לא מתישבת עם הרישא. מה שיונה לקריאה

שניה ושלישית יהיה שונה רק מבחינת הניסוח.

י. שוורץ:

6. מי שעוסק בשירותי תיירות לא יסרב סירוב
 לא סביר לספק שירות שבתחום עיסוקו ולא

יתנה את הספקת השירות בתנאים שלא הותנו בתקנות.

היו"ר י. מודעי:

ספק אם אנחנו רוצים לאפשר לכפות מתן שירות.
 היתה הנחה אצלנו שיש מספיק סיווגים ומספיק
 התנאות כדי לא להוסיף עוד התנאה לסירוב. לא הצבענו אלא השמענו דיעות. כדי לא לחזור
 לכל הדיון, מפני שהיו שם נימוקים די משכנעים, גם בעד וגם נגד, אין לי שום ברירה אלא
 להחליט עכשיו. אני מבין שהמשרד עומד על הניסוח שהציע.

י. שוורץ:

פה מדובר בשירות ליצובר. יש חובה לספק
 את השירות. אי אפשר להשאיר לשירות ליבו

של נותן השירות.

ציונה חביב:

חבר המנסח אבטחי סיפר שהוא בא באחת בלילה לפנסיון ולא רצו לתת לו להיכנס.

היו"ר י. מודעי:

אני מוכן לבטל מה שאני זוכר. זה לא מותנה בתקנות, אלא מי שעוסק בשירות תיירות לא יסרב סירוב לא סביר. אנחנו חששנו ממתן סמכות בחוק למשרד, שאף אחד לא יודע מהי. ואפילו לא חייב השר להתקין תקנה אלא זו קביעה, אמרנו: אדוני, יש לך כל כך הרבה אמצעים וכל כך הרבה תקנות.

היתה הצעה למחוק את הסעיף בכלל.

צריך להשאיר את הסעיף.

ב. דרובלס:

אין ענין ללכת נגד המשרד.

א. זילברברג:היו"ר י. מודעי:

אני אומר מה היתה דעתי. לפי דעתי הדרך ללכת בסעיף הזה היא אותה דרך שהלכו בה בסעיפים אחרים, זאת אומרת - לאפשר לשר להתקין תקנות שלפיהן יהיה חייב לתת שירות, כדי שזה יהיה יותר ספציפי ולא יהיה סעיף פרוץ. ואז השר יאמר: במקרה שיש לו עודף חדרים - יעשה כך וכך, במקרה שהחניון לא מלא - יעשה כך וכך. לתת לו סמכות, אלא שיגדיר אותה יותר. לא יסרב סירוב בלתי סביר. מי יודע מה זה? הייתי רוצה להיות שותף זוסר בקביעה.

זה אחד החוקים שמגביל את עצמו מראש בהגדרות

לאורך כל הקל.

יש תקנות של רשתות בלי מלון בעולם. אנחנו מחוקקים חוק שחל על כל בתי המלון. מה

ב. דרובלס:

יהיה כאשר הדברים יהיו נוגדים זה את זה?

היו"ר י. מודעי:

אני הצעתי: בואו ניתן את הסמכות, אבל נבקש לקבל תקנה באיזה מקרים רוצה השר להפעיל סמכותו נגד סירוב לתת שירות. כל הזמן היינו כל כך זהירים בסמכות שהיא תהיה מוגדרת ופה בבת אחת אנחנו כופים לתת שירות על פי סבירות של משהו.

כאן הסמכות תהיה של היועץ המשפטי לממשלה ושל נציגיו להחליט אם להגיש תביעה. זה

ת. פנחסוביץ:

בשלב ראשון, אם ייראה להם שיש סירוב בלתי סביר ואחר-כך השיקול יהיה של השופט. יהיה כאן סיגון.

היו"ר י. מודעי:

הסיגון הראשון של המחוקק, רק אחר-כך באה כל המערכת המשפטית. הוא קובע מה הוראות ומה חוק. מה שהוא לא מקבל, הוא לא משאיר לשום יועצים משפטים.

בענין הזה עומדת בפנינו אחת משתי הדרכים:

להעמיד את הסעיף להצבעה ואם הוא נופל - אז הוא נפול; או לתת סמכות למנוע סירובים ולבקש מהשר תקנות.

הוא סרב סירוב בלתי סביר לתת שירות לאזרח. יש זכות לאזרח להתגונן.

ת. פנחסוביץ:

פה מדובר על זכויות האזרח?

היו"ר י. מודעי:

כן, מדובר על מתן שירות. היום אסור לסרב לתת שירות בבית מלון, מכיוון שבית מלון הוכרז

ת. פנחסוביץ:

כשירות בר פיקוח. בחוק הפיקוח יש סעיף מקביל. לא הגישו אף פעם תביעה, משום שלא היתה תלונה או מסיבה אחרת. כאן יש ענין של זכויות האזרח ולא ענין מקצועי.

אני עומד על זכויות האזרח של בעל המלון שגם הוא ושאי לסרב.

א. לבני:

מדובר על סירוב סביר.

ת. פנחסוביץ:

היו נימוקים בלי סוף והם כבדים. יש ספקות בלב המחוקק, הוא חושש שתהיה פגיעה בבעל

היו"ר י. מודעי:

העסק. זה מין מקרה לא מוגדר. הבקשה לא מוגדרת.

ה צ ב ע ה

4 - בעד סעיף 6
2 - נגד
הסעיף מתקבל

י. שורץ: סעיף 7 - אין שינוי נוסח. הסעיף לא סוכם.
(ג) בא להשלים את הצד השני של (א).

היו"ר י. מודעי: פה לא מדובר על קבלת תמורה עבור שירותו. זה נאמר בסעיף 5.

י. שורץ: פה הכוונה להפנייה לחנויות למזכרות, שהוא מקבל מהן עמלה. זה לא בא לפגוע ב"טיפ" שהוא מקבל.

היו"ר י. מודעי: צמרתם בסעיף 5 שלא יקבל סכום נוסף.

ציונה חביב: היתה התנגדות של מורי דרך.

היו"ר י. מודעי: חלק מההכנסה של מורי הדרך באה דרך ההמלצות המיוחדות שהם נותנים.

א. לבני: אחרי הרפורמה הם צריכים לצרף את זה להכנסות.

היו"ר י. מודעי: יש התנגדות שסעיף 7 יישאר כפי שהוא?

סעיף 7 נשאר כפי שהוא

מ. חריש: בסעיף 1 היה בזמנו ויכוח, בדיון על ארגונים וולנטריים, באיזה מידה הם נכנסים לכלל הזה. היה דיון ראשון שבו השתתפתי ולפי הצעתי הוכנס תיקון. בישיבה שניה סוכם לחזור לנוסח הכחול. אני מבקש להכניס הסתייגות, או אני מבקש דיון על הסעיף הזה.

היו"ר י. מודעי: בתיקון יש התייחסות להצעה שלך.

מ. חריש: יש התייחסות רק לבתי חינוך. ארגוני נוער לא מופיעים. אני מדבר על חילופי משמרות.

היו"ר י. מודעי: אתה מדבר על דרך קבע?

מ. חריש: זה בדיוק מה שאני רוצה להוציא. זה שייך למסגרת אחרת. יש הסכמי חילופי נוער חתומים על ידי ממשלת ישראל, נעשים על ידי משרד החינוך.

היו"ר י. מודעי: זה בא למעט. הדיון הזה היה או די נוקב.

מ. חריש: כחבר המועצה לחילופי נוער יש לי עמדה. בעיני זו לא תיירות אלא הסכמים קבועים.

היו"ר י. מודעי: לפי מיטב זכרוני הנושא עומד כך, הועדה בכללה לא קיבלה את התיקון המבוקש. אתה שמרת לעצמך

את הזכות להסתייג.

מ. חריש:
כדיון השני השתתפו שלשה חברי ועדה וסיכמו,
לא כולל התיקון השני. כיוון שלא היתה אז
הודעה על הצבעה פורמלית לא היתה הצבעה רצינית בנושא השני. בפעם הראשונה כן סוכם,
אנשי המשרד הביאו נוסח מתוקן. בישיבה לאחר מכן, השתתפו שלשה חברים ולא הודיעו שהסעיף
יועמד להצבעה. היתה הודעה שאני הצעתי וכך זה סוכם.

היו"ר י. מודעי:
אני הייתי בין השלשה. אנחנו עכשיו סיכמנו
את הסעיפים 1 עד 7 ועד בכלל. להוציא סעיף 1
שבו נתחיל בישיבה הבאה. הואיל ואני הייתי מעורב, אני חייב לקבל.

מ. דרובלס:
חבר ועדה רשאי לבקש רויזיה?

מ. חריש:
אני לא מבקש רויזיה, אני מבקש הסתיגות.

היו"ר י. מודעי:
הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 15:00